

Sant Benet, missatger de pau, constructor d'unitat

Dij, 11/07/2019 per Catalunya Religió

(Josep Miquel Bausset- Monjo de Montserrat) És així com el papa **Pau VI** va definir **Sant Benet**, quan el 24 d'octubre de 1964, amb un [Breu Pontifici](#), va proclamar patró d'Europa el pare de monjos. El papa Montini reconeixia en sant Benet, l'home i el monjo que va ser “mestre de civilitzacions i herald de la fe cristiana”.

Amb motiu de la solemnitat de Sant Benet que celebrem aquest dijous, el pare **Guillermo Arboleda**, abat president de la Congregació de Subiaco i Montecassino i aquesta setmana [nomenat](#) pel papa **Francesc** membre de la Congregació per a la Vida Consagrada, ha adreçat una carta a les comunitats monàstiques on ens recorda el Breu Pontifici en el qual el papa Pau VI remarcava la importància de Sant Benet a Europa. La vida i l'obra del pare de monjos va ser providencial, perquè “en el Continent Europeu despuntés l'aurora en un món nou, en un moment en que s'ensorrava l'Imperi Romà i moltes regions d'Europa es precipitaven en les tenebres i moltes altres romanien privades de valors espirituals i de civilització”.

Com remarcava el papa Pau VI en el document on proclamava Sant Benet patró d'Europa, “amb la creu, el llibre i l'arada, Sant Benet i els seus fills transmeteren la civilització cristiana a totes les poblacions, del Mediterrani a Escandinàvia, d'Irlanda a les planes de Polònia”. I és per això, com ens diu l'abat president Guillermo, que “la història reconeix l'aportació benedictina a la consolidació de l'Europa naixent”.

Com ens recorda l'abat Guillermo, “la fragilitat dels nostres monestirs i la precarietat de la institució monàstica benedictina”, ens pot portar a “viure de les glòries del passat i evadir-nos de la nostra realitat, buscant “fer-nos visibles” amb iniciatives desfasades, sense sentit i que poden arribar al ridícul”. Per això cal que als monestirs, els monjos ens arrisquem a ser “missatgers de pau i constructors

d'unitat". Com ens diu en aquesta carta l'abat president de la nostra congregació, "vivim en un món fraccionat, desintegrat i violent", com ho podem constatar tot veient "els problemes que amenacen la Unió Europea, la dificultat per un acord en les polítiques d'immigració, el tancament de fronteres i el control que restringeix la lliure circulació en l'àmbit dels països que la formen". A més, cal tindre en compte "el drama dels milions d'immigrants que cerquen una vida millor en els països del nord, Europa o Amèrica, o els milions d'exiliats empesos per les guerres i els més de tres milions de veneçolans que busquen refugi en els països germans".

Per això, i tot seguint l'exemple de Sant Benet, l'abat Guillermo ens recorda que "el món necessita missatgers de pau i constructors d'unitat". Malgrat les dificultats, no ens podem quedar de braços creuats, paralizats per "la inèrcia derrotista o les iniciatives desfasades". Com ens demana als monjos l'abat Guillermo (un desig que també és vàlid per a tothom), "tenim l'obligació de fer front a la desintegració i a la violència". Per això la "vida de les comunitats monàstiques ha de ser profecia, anunci salvífic per al món, de la vida nova inaugurada per Jesucrist en la seva Pasqua, vida nova per l'acció de l'Esperit de Déu que actua en el cor de cadascun dels seus fills i filles i en el cor de la història humana".

Això només serà possible "pel nostre humil testimoniatge de comunió de vida en el Senyor, de fraternitat evangèlica" i també pel "nostre testimoniatge d'acolliment de tots els fills i filles de Déu".

L'abat Guillermo vol que els monjos ens "preguntem amb sinceritat de cor, per la qualitat de la nostra vida de comunió fraterna, per la disponibilitat de cadascú en el si de la comunitat, per ser així missatger de pau i constructor d'unitat".

Als monestirs cal tindre clars "quins són els criteris que regeixen la nostra convivència fraterna", si són "els de Jesús o els del món". L'Evangeli ens proposa "el servei humil al germà, tot fent-nos el darrer", en la humilitat i la mansuetud, per evitar de caure en "unes relacions de domini i a la lluita pel poder".

L'abat Guillermo acaba la seva carta adreçada als monestirs de la Congregació de Subiaco i Montecasino, encoratjant els monjos a "sentir més intensament el desafiament d'una comunió evangèlica avui", per "la necessitat urgent que té el món d'aquesta profecia". I ens encoratja a ser "missatgers de pau per al món i constructors d'unitat, pel nostre humil testimoniatge de comunió de vida en el Senyor".

La missió dels monjos i de les monges, avui i sempre, és la de fer realitat en la nostra vida, la triple "e": estimar, escoltar i encoratjar, ja que només si estimem serem capaços d'escoltar. I només quan escoltem tot estimant, podrem encoratjar els qui es troben desanimats, abatuts o ferits per la duresa de la vida.